

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 27 listopada 2020 r.
(OR. en)

13462/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0339 (NLE)

AVIATION 216
RELEX 941
ISR 5

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 27 listopada 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2020) 765 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego w Eurośródziemnomorskiej umowie lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 765 final.

Załącznik: COM(2020) 765 final

Bruksela, dnia 27.11.2020 r.
COM(2020) 765 final

2020/0339 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego w Eurośródziemnomorskiej umowie lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego w Eurośródziemnomorskiej umowie lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony (zwanej dalej „umową”)¹.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Eurośródziemnomorska umowa lotnicza między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony

Umowa ma na celu utworzenie wspólnego obszaru lotniczego (CAA) opierającego się na wzajemnym dostępie do rynków transportu lotniczego stron, na zasadzie równych warunków konkurencji i z poszanowaniem tych samych przepisów – w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, ochrony, zarządzania ruchem lotniczym, kwestii społecznych i ochrony środowiska. Zasady CAA powinny opierać się na odpowiednich przepisach obowiązujących w Unii Europejskiej, określonych w załączniku IV do przedmiotowej umowy, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa, ochrony i zarządzania ruchem lotniczym.

Umowa została podpisana w dniu 10 czerwca 2013 r. i weszła w życie w dniu 2 sierpnia 2020 r.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiono na mocy art. 22 umowy. Wspólny Komitet jest odpowiedzialny za zarządzanie umową i zapewnienie jej prawidłowego wykonania.

W tym celu rozwija współpracę w wielu dziedzinach oraz wydaje zalecenia i podejmuje decyzje w przypadkach wyraźnie przewidzianych w umowie. Jego główne zadania polegają na rozwijaniu współpracy poprzez: a) realizację konkretnych zadań związanych z procesem współpracy regulacyjnej, jak określono w tytule II tej umowy; b) wspieranie wymiany ekspertów w przypadku nowych inicjatyw i zmian w zakresie prawodawstwa lub regulacji, w tym w dziedzinach ochrony lotnictwa, bezpieczeństwa, środowiska, infrastruktury lotniczej (włączając w to przydziały czasu na start lub lądowanie), otoczenia konkurencyjnego oraz ochrony konsumentów; c) stałe badanie społecznych skutków umowy, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia, a także opracowywanie właściwych rozwiązań w przypadku uznania zgłoszonych obaw za zasadne; d) uzgadnianie, na zasadzie porozumienia, wniosków, koncepcji lub dokumentów o charakterze proceduralnym, związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem tej umowy; e) rozważanie ewentualnych obszarów dalszego rozwoju umowy, w tym zaleceń dotyczących zmian umowy; i f) podejmowanie kwestii związanych ze stosowaniem załącznika IV sekcja A.1 (wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów).

Dodatkowo, zgodnie z: art. 5 (Inwestycje) tej umowy Wspólny Komitet rozpatruje kwestie związane z dwustronnymi inwestycjami dotyczącymi udziałów większościowych lub ze zmianami w zakresie skutecznej kontroli nad przewoźnikami lotniczymi stron.

¹ Decyzja Rady (UE) 2020/952 z dnia 26 czerwca 2020 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Eurośródziemnomorskiej umowy lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony (Dz.U. L 212 z 3.7.2020, s. 10).

Zgodnie z art. 22 ust. 3 umowy Wspólny Komitet przyjmuje w drodze decyzji swój regulamin wewnętrzny.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Podczas swojego pierwszego posiedzenia Wspólny Komitet ma przyjąć decyzję dotyczącą przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest przyjęcie, zgodnie z art. 22 ust. 3 umowy, regulaminu wewnętrznego stanowiącego podstawę organizacji i funkcjonowania Wspólnego Komitetu, aby umożliwić właściwe wykonanie umowy.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Celem stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii, powinno być przyjęcie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie umowy. Stanowisko to powinno opierać się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie w tym przypadku Eurośroziemnomorskiej umowy lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony.

Akt, który ma przyjąć Wspólny Komitet, jest aktem mającym skutki prawne, ponieważ będzie wiążący dla stron na podstawie prawa międzynarodowego.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną

podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do kwestii transportu lotniczego.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 100 ust. 2 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 100 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

W akcie Wspólnego Komitetu zostanie uchwalony regulamin wewnętrzny Komitetu, dlatego akt ten należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego w Eurośródziemnomorskiej umowie lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Eurośródziemnomorska umowa lotnicza między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony („umowa”) została zawarta przez Unię w drodze decyzji Rady (UE) 2020/952¹ i weszła w życie w dniu 2 sierpnia 2020 r.
- (2) W art. 22 umowy ustanawia się Wspólny Komitet, aby zagwarantować zarządzanie umową i zapewnienie jej prawidłowego wykonania.
- (3) Art. 22 ust. 3 umowy stanowi, że Wspólny Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.
- (4) Właściwe wykonanie umowy wymaga przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, ponieważ decyzja Wspólnego Komitetu dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego będzie dla Unii wiążąca. Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu powinno zatem być oparte na załączonym projekcie decyzji Wspólnego Komitetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas pierwszego posiedzenia Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 22 Eurośródziemnomorskiej umowy lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony w związku z przyjęciem regulaminu wewnętrznego

¹ Decyzja Rady (UE) 2020/952 z dnia 26 czerwca 2020 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Eurośródziemnomorskiej umowy lotniczej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Państwa Izrael, z drugiej strony (Dz.U. L 212 z 3.7.2020, s. 10).

Wspólnego Komitetu, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu załączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii we Wspólnym Komitecie mogą, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, uzgodnić niewielkie zmiany w projekcie decyzji Wspólnego Komitetu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*